

OECD-FAO mezőgazdasági kilátások 2025-2034 – Állattenyésztés

Az OECD és a FAO közzétette az 2025-2034. közötti időszakra vonatkozó, a mezőgazdasági ágazatok kilátásairól szóló kitekintését, mely anyag átfogó értékelést nyújt a nemzeti, regionális és globális mezőgazdasági áruipacokról. Az előrejelzés a következő tíz évre vonatkozó részletes ágazati adatai révén referenciaalapként szolgálhat egy előretekintő mezőgazdasági szakpolitikai tervezéshez.

A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet ([OECD](#)) és az Egyesült Nemzetek Szervezetének Élelmészügyi és Mezőgazdasági Világszervezete ([FAO](#)) együttműködésében készült el a „[OECD-FAO Agricultural Outlook 2025-2034](#)” című kiadvány, mely átfogó értékelést nyújt a nemzeti, regionális és globális mezőgazdasági áruipacokról az elkövetkező tíz évre vonatkozóan. Az anyag részletes tájékoztatást ad a főbb mezőgazdasági termékek fogyasztására, termelésére, kereskedelmére és áraitra vonatkozóan, továbbá összefoglalja az elkövetkező tíz év valószínűsíthető makrogazdasági, termelékenységi, időjárás, mezőgazdasági és kereskedelempolitikai változásokat, továbbá elemzi az agrár-élelmiszeripari rendszerek előtt álló kihívásokat és a fogyasztói preferenciákat. Az OECD és a FAO közös kiadványának kiemelt jelentősége abban rejlik, hogy az a főbb mezőgazdasági szektorokra vonatkozó részletes ágazati adatai révén referenciaalapként szolgálhat egy előretekintő mezőgazdasági szakpolitikai tervezéshez. Az anyag elkészítésében a tagállamok és nemzetközi árukereskedelmi szervezetek is közreműködtek és az a mezőgazdaság változó helyzetét is elemzi a gazdasági, politikai és környezeti kihívások tükrében. A 2025 júliusában kiadott előrejelzés kiemeli továbbá a károsanyagkibocsátás-csökkentő technológiák alkalmazásának jelentőségét az élelmiszerbiztonság és az élelmiszeripari rendszerek környezeti fenntarthatósága szempontjából. A közelmúltbeli világméretű COVID-19 világjárvány, az éghajlatváltozás fokozódó negatív hatásai, a növekvő geopolitikai feszültségek és az elmúlt időszakban egyre gyakrabban tapasztalható állatbetegség kitörések rávilágítottak a hatékony, előremutató szakpolitikai tervezés és döntéshozatal fontosságára.

A kitekintés összeállítása során mindkét szervezet szakértelmére, valamint az együttműködő tagországok által biztosított adatokra alapozva, az OECD-FAO [Aglink-Cosimo modelljének](#) használatával kerültek összeállításra a nemzeti, regionális és globális mezőgazdasági áruipacokra vonatkozó előrejelzések. Ki kell emelni azonban, hogy a piaci előrejelzések azon feltételezésre alapozottan kerültek kidolgozásra, hogy a jelenlegi szakpolitikák érvényben maradnak és nem lépnek életbe új szakpolitikák. A kitekintés a 2024 decemberi adatokra támaszkodik, továbbá csak és kizárólag a 2024. december végéig ratifikált szabadkereskedelmi megállapodásokat veszi figyelembe. Ki kell emelni azonban, hogy az anyagban bemutatott alapvető prognózisok a rendelkezésre álló történelmi adatokon és az azokból levezetett, a következő évtized gazdasági, politikai, kulturális, éghajlati és technológiai fejleményeire vonatkozó feltételezéseken alapulnak, amelyek mind bizonytalanok.

Elmondható, hogy **a mezőgazdasági és halászati termékek összefogyasztása a jelenlegi szinthez képest 2034-re előreláthatólag 13%-kal fog növekedni.** Az emelkedés szinte teljes mértékben az alacsony és közepes jövedelmű országokban fog realizálódni, mely növekedés ezeknek a régióknak a népesség- és jövedelem-növekedésének lesz köszönhető. A jövedelemszint növekedése és az urbanizáció várhatóan az étkezési szokások változásához is vezet, amelynek eredményeként a változatosabb és táplálóbb élelmiszerek, köztük az állati eredetű élelmiszerek és a haltermékek irányába történik majd elmozdulás. A termelés strukturális változásait a közepes jövedelmű országokban az innovatív és korszerű technológiák fokozatos bevezetése, a tőkebefektetések, valamint a műtrágyák, takarmányok és egyéb inputanyagok intenzívebb használata együttesen fogja ösztönözni. A mezőgazdasági termelés növekedése várhatóan tehát elsősorban a termelékenység

növekedésén alapul majd, de a termőterületek és az állatállomány-létszámok bővülése is várható, különösen Afrikában és Dél-Ázsiában, ahol továbbra is korlátozott a hozzáférés a modern mezőgazdasági technológiákhoz.

A mezőgazdaság, erdőgazdálkodás és a földhasználat a globális antropogén üvegházhatásúgáz-kibocsátás körülbelül 22%-áért felelős. Tekintettel arra, hogy az állattenyésztési és növénytermesztési ágazatokban várható termelésnövekedést nem ellensúlyozza teljes mértékben a várható termelékenység javulása, a közvetlen mezőgazdasági üvegházhatású gázok (ÜHG) összkibocsátása 2034-re várhatóan 6%-kal fog növekedni. A várható növekedés nagy része Dél-Ázsiában és Szubszaharai Afrikában várható, ahol a kérődző állományok létszáma bővülni fog. 2034-re a mezőgazdaságból származó közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátás Szubszaharai Afrikában várhatóan 14%-kal, Dél-, illetve Délkelet-Ázsiában pedig 8%-kal nő. Ezzel szemben az iparosodott Ázsiában, Észak-Amerikában, valamint Európában és Közép-Ázsiában a kibocsátás csak csekély mértékben emelkedik majd csak. Az állattenyésztési ágazatok várhatóan a globális mezőgazdasági közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátás növekedésének mintegy 70%-áért lesznek felelősek. **Ki kell hangsúlyozni azonban, hogy a várható termelékenységi javulásoknak köszönhetően a mezőgazdasági termelés szén-dioxid kibocsátás összességében az elkövetkező évtizedben várhatóan minden régióban csökkenni fog.**

Az előrejelzés összeállítása során végzett úgynevezett forgatókönyv-elemzés szerint **ahhoz, hogy 2034-re az alutápláltság felszámolható legyen és a mezőgazdaság közvetlen üvegházhatású gázkibocsátása a jelenlegi szinthez képest 7%-kal csökkenjen 10%-kal növelni kell az élelmiszertermelést és 15%-kal javítani szükséges a mezőgazdasági termelékenységet**, amely célok eléréséhez a jelenleg rendelkezésre álló károsanyag-kibocsátáscsökkentő technológiák alkalmazása és széles körű elterjesztése nélkülözhetetlen.

Az elemzés kiemeli továbbá, hogy a mezőgazdasági termelés és a megtermelt termékek felhasználása földrajzilag egyre inkább elválik egymástól ezért a nettó exportáló és nettó importáló régiók közötti kereskedelmi forgalom várhatóan növekedni fog. Ennek eredményeként a nemzetközi kereskedelem továbbra is elengedhetetlen lesz a világ agrár-élelmiszeripari szektora számára. **2034-re a globálisan fogyasztott kalóriák 22%-a várhatóan határokon átnyúló kereskedelemben fog forgalomba kerülni.** A multilaterális együttműködések és a szabályokon alapuló mezőgazdasági kereskedelem elengedhetetlen ezeknek a kereskedelmi folyamatoknak a megkönnyítéséhez, az élelmiszerhiányok és -többletek országok közötti kiegyensúlyozásához, az árak stabilizálásához, valamint az élelmezésbiztonság, a táplálkozás és a környezeti fenntarthatóság javításához.

A mezőgazdaság hatékonyságának tartós javítása, az innovatív technológiák bevezetése, a termelési inputokhoz, az ismeretekhez és a piacokhoz való jobb hozzáférés, valamint a helyi viszonyokhoz igazított, hatékony üzleti kockázatkezelési rendszerek és jó gyakorlatok kulcsfontosságúak a mezőgazdasági jövedelmek növelése és a gazdálkodók megélhetésének fenntartása szempontjából. Az árak tényleges alakulását az időjárási sokkhatások, az ellátási láncok esetleges megszakadásai és a politikai/geopolitikai feszültségek hatásai egyaránt befolyásolni fogják.

Kibocsátás-csökkentési lehetőségek az állattenyésztési ágazatban

Az állattenyésztési ágazatban az úgynevezett emissziócsökkentő technológiák alkalmazásának elsődleges célja a bendőfermentáció során keletkező metánkibocsátás csökkentése, a takarmányhasznosítás javítása, valamint a trágyakezelési rendszerek fejlesztése. A takarmányozás-menedzsment központi szerepet játszik a kibocsátás-csökkentésben, például az optimalizált legeltetés, a jobb emészthetőségű takarmányok alkalmazása, valamint a mesterséges intelligenciával támogatott precíziós takarmányadag-kiegyensúlyozás révén. A szaporodásmenedzsment, a fejlett trágyakezelési eljárások, a biogáz előállítás, a betegségek megelőzése és hatékony kezelése, valamint

a genom szelekció szintén jelentősen csökkentheti a metánkibocsátást. Számos előnyük ellenére ezeknek a technológiáknak a bevezetése sok régióban korlátozott maradt. A széleskörű elterjedésüket akadályozzák például a magas kezdeti beruházási költségek, az elégtelen infrastruktúra, valamint a támogató szakpolitikai keretek vagy pénzügyi ösztönzők hiánya egyaránt. Ennek következtében a gazdálkodók gyakran nem rendelkeznek sem a megfelelő eszközökkel, sem pedig motivációval az ilyen jógyakorlatok alkalmazásához.

A mezőgazdasági piacokat érintő várható makrogazdasági és szakpolitikai tendenciák

A világ népesség-növekedése várhatóan jelentősen lassul, azonban ezen lassulás ellenére is 729 millió fővel növekszik a népesség és 2034-re eléri a 8,8 milliárd főt. Ez az elkövetkező tíz évben átlagosan 0,8%-os éves növekedési ütemnek felel majd meg, ami az elmúlt évtized 1,0%-os éves növekedési üteméhez képest csökkenést jelent. A népesség alakulásának regionális különbségei azonban alapvetően fogják meghatározni a jövőbeli kereslet regionális alakulásait. India megerősíti pozícióját és továbbra is a legnépesebb ország marad (2023 óta), 0,8%-os növekedéssel és lakossága 2034-re a világ népességének 17,9%-át fogja kitenni. Várhatóan a Szub-Szaharai Afrika fogja a legmagasabb növekedést elérni, évi 2,3%-kal és a prognózis időszak végére a lakossága a világ népességének 17,5%-át fogja adni. A Közel-Kelet és Észak-Afrika lesz a második leggyorsabban növekvő régió, évi 1,6%-os növekedéssel. Ezzel szemben Kína népessége várhatóan fokozatosan csökkenni fog, évente - 0,3%-kal a következő évtized során. Ennek ellenére 2034-re is a világ második legnépesebb országa marad, a globális népesség 15,7%-át adva. Latin-Amerika és a Karib-térség, valamint Észak-Amerika népessége várhatóan évi 0,5%-kal nő majd, míg Európában és Közép-Ázsiában a népesség nem fog érdemben változni.

Stabil globális gazdasági növekedés

A globális egy főre jutó jövedelem – amerikai dollárban – várhatóan évi átlag 1,6%-kal fog növekedni a következő évtizedben. A növekedést elsősorban a feltörekvő és fejlődő ázsiai gazdaságok hajtják majd, különösen India, amelynek növekedési üteme 5,4%-ra gyorsul (az előző évtized 4,0%-áról), valamint Kína, mely 3,8%-os ütemmel bővül majd. Latin-Amerika szintén várhatóan meghaladja a globális átlagot, a várható növekedés a régióban évi 1,8%-os lesz. A fejlett európai és Közép-Ázsiai országokban a jövedelem növekedése enyhe emelkedést mutathat, míg Észak-Amerikában lassulás várható, mindkét régióban az átlagos növekedési ütem 1,5% lehet a következő tíz évben. A globális átlagnál alacsonyabb marad az egy főre jutó jövedelemnövekedés a Szubszaharai Afrikában (1,1%) és a Közel-Kelet és Észak-Afrika térségében (1,3%).

A mezőgazdasági termékek fogyasztásának alakulása

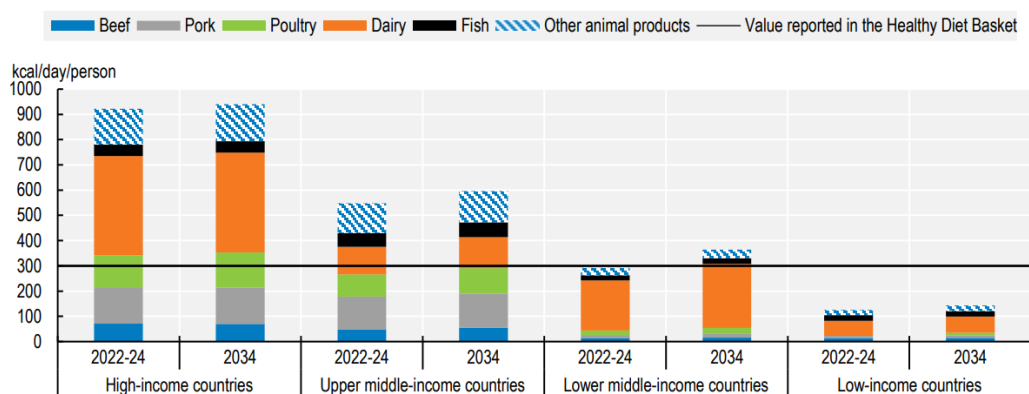
Az elkövetkező évtizedben a mezőgazdasági és halászati termékek globális fogyasztásának értéke 2034-re a jelenlegi szinthez képest 13%-kal fog növekedni és a növekedés szinte teljes egészében a közepes és alacsony jövedelmű országokban fog bekövetkezni. India és a délkelet-ázsiai országok várhatóan 2034-re a fogyasztás növekedésének 39%-át fogják adni, szemben az elmúlt tíz év 32%-ával. A régió népességnövekedése, jövedelemviszonyainak javulása, továbbá az urbanizáció várhatóan növelni fogja az alapvető élelmiszerek és állati eredetű termékek iránti keresletet. A fogyasztás jelentős növekedése az alacsony jövedelmű országokban is várható, különösen Szub-Szaharai Afrikában, ahol a következő évtizedben a teljes mezőgazdasági termék-felhasználásnak a 14%-át fogják kitenni. Bár a régióban a jövedelmek növekedése várhatóan szerényebb lesz, mint Ázsiában, azonban a gyors népességnövekedés erős élelmiszer-keresletet fog generálni, különösen az alapvető élelmiszerek iránt. Ezzel szemben Kína – amely az elmúlt évtizedben meghatározó szerepet játszott a globális kereslet ösztönzésében – a prognózisok szerint 2034-re csak a fogyasztásnövekedés 13%-át fogja adni, szemben az előző évtized 32%-ával. Ez a változás a népesség csökkenésének, a

jövedelemviszonyok lassúbb növekedésének és az étkezési szokások stabilizálódásának az eredménye.

A jövedelmek növekedésével az alacsony és közepes jövedelmű országokban az elfogyasztott élelmiszerek várhatóan több állattenyésztési és halászati terméket fognak tartalmazni. Ezzel szemben a magas jövedelmű országokban jelenleg nem figyelhető meg és nem is várható alapvető változás az étkezési szokásokban, különösen a húsfogyasztás tekintetében. A növekvő tudatosság és a rendelkezésre állás javulása ellenére **a növényi alapú húshelyettesítők még mindig csak kis részét képezik a teljes ételkészítésnek.** Elmondható továbbá, hogy **a legújabb trendek azt mutatják, hogy a húsfogyasztás csökkenése nagyrészt az áringadozásoknak köszönhető, nem pedig a táplálkozási szokások tartós, preferenciák által vezérelt változásának.**

A kitekintés szerint **az állattenyésztési és halászati termékek által biztosított kalóriák aránya a táplálkozásban 2034-re globálisan 6%-kal fog növekedni.** Az alacsonyabb és a közepes jövedelmű országokban **várhatóan 25%-kal nő a tápanyagban gazdag élelmiszerek átlagos napi egy főre jutó beviteli értéke**, így ezekben a régiókban a kalóriabevitel **364 kcal-ra emelkedik**, meghaladva a FAO által az egészséges étrend költségeinek és megfizethetőségének kiszámításához használt [„Egészséges Táplálkozási Kosár”](#)-ban (Healthy Diet Basket) meghatározott 300 kcal-t értéket. Az átlagos mutatók azonban nem tükrözik az országokon belüli és országok közötti tartós elosztási egyenlőtlenségeket. A jelentősnek mondható növekedés ellenére az alacsony és a közepesen alacsony jövedelmű országokban sokaknak továbbra is nehézségekkel kell szembenéznie a megfelelő táplálkozás biztosítása terén, ami veszélyeztetheti a 2030-ra kitűzött, a globális táplálkozás javítására irányuló fenntartható fejlesztési célkitűzések elérését. Az alacsony jövedelmű országokban a helyzet még súlyosabb, mivel a tápanyagokban gazdag állati eredetű élelmiszerek átlagos napi egy főre jutó fogyasztása várhatóan 143 kcal marad, ami alig fele az [„Egészséges Táplálkozási Kosár”](#) által meghatározott kalóriamennyiségnek. Ez a tartósan fennálló táplálkozási hiányosság fontos strukturális akadályokra hívja fel a figyelmet, többek között a megfizethető, fehérjében gazdag élelmiszerekhez való korlátozott hozzáférésre. Ki kell emelni tehát, hogy egyértelműen megfigyelhető az országok között és az egyes országokon, sőt a háztartásokon belül is a tápanyagok egyenlőtlen eloszlása. Elmondható továbbá, hogy a magas jövedelmű országokban a várható fogyasztási trendeket a lassan változó fogyasztási preferenciák és az egyre növekvő egészségügyi aggodalmak alakítják. Várhatóan a vizsgált időszakban nő a tápanyagban gazdag élelmiszerek – például a baromfihús, hal, gyümölcsök és zöldségek – iránti kereslet. **A baromfi- és sertéshús fogyasztásának növekedését a marhahússal szembeni, részben egészségügyi megfontolások, részben az árkülönbségek vezérlik.**

Az állati eredetű élelmiszerek aránya a teljes ételkészítésben

Note: Estimates are based on historical time series from the FAOSTAT Food Balance Sheets database which are extended with the Outlook database. The category 'Other animal products' includes sheep meat, eggs and other products not covered in the Outlook are extrapolated by trends.

Source: OECD/FAO (2025), "OECD-FAO Agricultural Outlook", OECD Agriculture statistics (database), <http://data-explorer.oecd.org/s/1hc>.

Továbbra is hangsúlyozni szükséges, hogy az **élelmiszer-veszteségek mennyiségének és az élelmiszer-pazarlásának a csökkentése kulcsfontosságú része a globális megoldásnak** az élelmezésbiztonság biztosítása, a táplálkozás javítása és a környezeti fenntarthatóság előmozdítása érdekében, különös tekintettel a növekvő világnépességszámra.

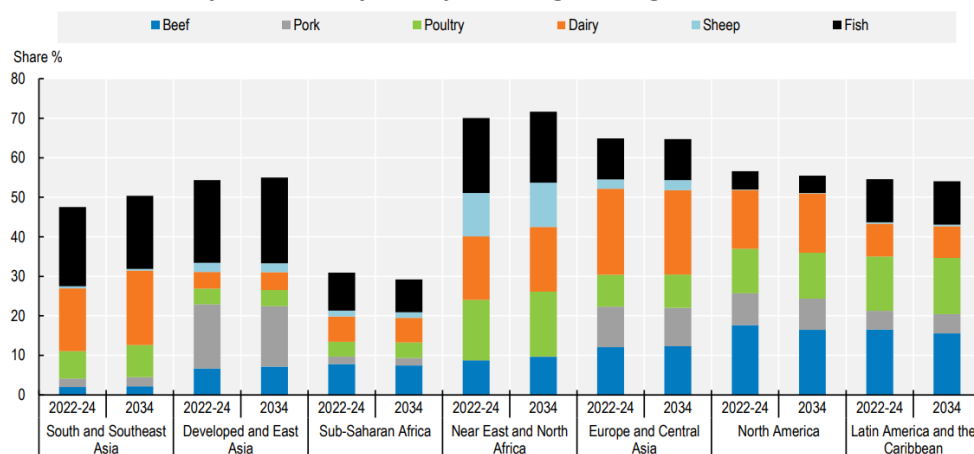
Állatállomány-létszámok és a termelés alakulása

Az előrejelzési időszak során a szarvasmarha-, juh-, sertés- és baromfiállományok globális összlétszáma (szarvasmarha-egyenértékben számolva) **várhatóan 7%-kal nő**, miközben a **hús-, a tejtermék- és tojástermelés (fehérjealapon összesítve) 16,6%-kal emelkedik, ami az állományok termelékenységének javulását jelzi**. Ezek a trendek még hangsúlyosabbak az alsó-közép jövedelmű országokban, ahol az állatállomány-létszámok várhatóan 10%-kal, a kibocsátás pedig 43,6%-kal nő 2034-ig. Az állatállomány-létszámok bővülésének eredményeként 15%-os növekedés várható a globális takarmány-felhasználásban (fehérje-egyenértékben számolva).

Az állattenyésztési ágazat részesedése a mezőgazdasági termelésen belül várhatóan első sorban Ázsiában, valamint a Közel-Keleti és Észak-Afrikai közepes jövedelmű országaiban fog erőteljesebben növekedni és bár a Latin-Amerikai és a Karib-térségben, illetve a szubszaharai Afrikában az állattenyésztés részesedése stabil vagy enyhén csökkenő, az erőteljes termelésnövekedés miatt az állattenyésztés részesedése itt is növekedni fog a következő évtizedben. Kína várhatóan megőrzi jelenlegi állattenyésztési részarányát a mezőgazdasági termelésen belül. Ezzel szemben 2034-ig Indiában jelentősen növekedhet az állattenyésztés részaránya a mezőgazdasági termelésen belül, ami a hal-, a baromfi- és a tejtermelés jelentős bővülésének lesz köszönhető.

A növekvő fogyasztás és az állati eredetű élelmiszerek felé tolódo étrendi preferenciák várhatóan ösztönözni fogják a beruházásokat az állattenyésztésben és az akvakultúrában, valamint fokozzák a termelést.

Az állattenyésztés aránya a teljes mezőgazdasági termelésen belül

Note: Shares in animal production are based on production values measured at constant USD of the period 2014-16.

Source: OECD/FAO (2025), "OECD-FAO Agricultural Outlook", OECD Agriculture statistics (database), <http://data-explorer.oecd.org/s/1hc>.

Húspiaci kitekintés

2024-ben a globális húsarak mérsékelten emelkedtek, amit az erős importkereslet ösztönzött és amelyet részben ellensúlyozott néhány kulcsfontosságú húsexportáló ország megnövekedett exportkínálata. A globális fogyasztás enyhén nőtt, elsősorban a baromfi- és marhahús iránti kereslet növekedésének köszönhetően, amit részben ellensúlyozott a sertés- és juhhúsfogyasztás csökkenése. **Az egy főre jutó húsfogyasztás minden régióban emelkedett Afrikát kivéve, a fejlett gazdaságokban különösen jelentős növekedést regisztráltak a korlátozott belső kínálat ellenére.**

A húsfogyasztás alakulása

A következő évtizedben a húsfogyasztás teljes növekedése várhatóan 47,9 millió tonna lesz. Az egy főre jutó éves fogyasztás 2034-re előreláthatólag 0,9 kilogrammal nő (kiskereskedelmi súlyra vetítve). A magas jövedelmű országokban a fogyasztók egyre érzékenyebbek az állatjóléti, környezetvédelmi és egészségügyi szempontokra, ami az egy főre jutó húsfogyasztás stagnálását eredményezheti.

A hústermelés alakulása - juhhús

A tenyésztés hatékonyságának és a vágási hozamok javulása várhatóan mérsékelni fogja a húsipar környezeti hatásait. Világszinten a javuló vágási súlyok a marhahús-előállítás 8%-os, a sertéshús-előállítás 27%-os és baromfihús-előállítás 19%-os növekedését eredményezi. Ezekkel a **termelékenységi javulásokkal, valamint a baromfihús-előállítás egyre nagyobb húsiparon belüli arányának köszönhetően az üvegházhatású gázok kibocsátása várhatóan csak 6%-kal nő, ami jelentősen elmarad a következő évtizedre prognosztizált 13%-os húsipari kibocsátás-növekedéstől.**

2034-re Kína részesedése a globális húsimportból 20%-ról 16%-ra csökken. A sertéshúsimport mérséklődése visszafogta a főbb exportőrök sertéshústermelését. Hasonlóan csökkenő tendencia figyelhető meg Kína baromfihús-importjában is. **A globális húsimport mindössze 10%-kal fog növekedni, szemben az előző évtized 37%-os bővülésével.**

A világ húsipari termelése várhatóan 13%-kal, azaz 46 millió tonnával nő, és 2034-re eléri a becsült 406 millió tonnát. A termelésnövekedés több mint fele (55%) Ázsiában fog bekövetkezni, elsősorban a baromfihús 15 millió tonnás bővülésének köszönhetően. Kína az afrikai sertéspestis utáni helyreállítás révén a globális húsipari növekedés közel 10%-át adja majd, ezt követi India (8%), az Egyesült Államok (8%) és Vietnám (7%) jelentős hozzájárulása. Latin-Amerika várhatóan folyamatosan növeli részesedését a globális termelésből, amit a kedvező adottságai – például a rendelkezésre álló földterület, a takarmányellátás és az állatgenetikában rejlő előnyök – támogatnak. Afrika a globális húsipari termelés körülbelül 6%-át adja, de bizonyos szegmensekben jelentős részesedéssel bír, a világ juhhústermelésének 22%-át és a marhahústermelés 10%-át adja.

A globális juhhústermelés várhatóan eléri a 19 millió tonnát 2034-re, ami 15%-os növekedést jelent a bázisidőszakhoz képest. Kína különösen jelentős szerepet játszik majd ebben, a többlettermelés 17%-át adva, mivel egyre inkább a juh- és kecsketenyésztés felé fordul a húsellátása érdekében. Az Európai Unióban a termelés csökkenése várható, annak ellenére, hogy a fő juhhústermelő tagállamokban a termeléshez kötött jövedelemtámogatások és kedvező termelői árak állnak rendelkezésre. Délkelet-Európa egyes országaiban jelenleg juh- és kecskepestis-járvánnyal küzdenek, ami visszavetheti a termelést az előrejelzési időszakban.

Új-Zélandon a földhasználatért folytatott verseny és az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló törekvések korlátozhatják a juhállományok méretét, így a termelés növekedése a termelékenység javulásától függhet. Ausztráliában a juhállomány összetétele továbbra is a nagyobb húskihozataalt biztosító fajták felé tolódik el a gyapjúval szemben, mivel a piaci ösztönzők a hústermelést részesítik előnyben.

Ausztrália és Új-Zéland továbbra is vezető szerepet töltenek be a globális juhhúspiacokon, egyre inkább az európai és észak-amerikai magas hozzáadott értékű piacokra összpontosítva. Ausztrália várhatóan növeli a könnyebb, egész testként exportált, magasabb értékű és kevesebb munkaerőt igénylő bárányhús kivitelét a prémium éttermek igényeinek megfelelően, a juhhús rovására. Új-Zélandon ezzel szemben az export lassan csökkenni fog. Hasonló tendencia figyelhető meg Nyugat-Ausztráliában is, ahol a tengeri úton történő élőjuh-export folyamatosan visszaesik és várhatóan 2028-ban teljesen megszűnik az ausztrál kormány jogi szabályozásai miatt.

Az árak alakulása

Rövid távon a kérődző állatok húsanak, különösen a marhahúsnak a nominális ára jelentősebben emelkedhet, mivel az állomány-létszámok stagnálása/csökkenése korlátozza a kínálat bővülését. Ezzel szemben a nem kérődző állatok húsanak az árai várhatóan csökkennek, mivel a termelés mérsékelt bővülése és Kína alacsonyabb importkereslete letörheti az árakat. Bár a takarmányok reálköltségei várhatóan csökkennek, más működési költségek továbbra is magasak maradnak, ami lassítja a húselőállítás növekedését. Középtávon a húsok reálárai csökkenni fognak, amit a kereslet lassulása, az alacsonyabb takarmányköltségek és a folyamatos termelékenységnövekedés befolyásol. A közelmúlt állatbetegség-kitörései rávilágítottak a biológiai biztonság kiemelt fontosságára a húsiparban. Az állatbetegségek továbbra is jelentős zavarokat okoznak az ágazatban, az olyan betegségek folyamatos jelenléte és terjedése, mint a magas patogenitású madárinfluenza, az afrikai sertéspestis vagy épp a száj- és körömfájás újbóli fellángolása középtávon is bizonytalanságot okoznak.

Piaci trendek

2024-ben a globális hústermelés becslések szerint 1,3%-kal nőtt, elérve a 365 millió tonnát. E növekedést elsősorban a baromfihús hajtotta, de a marhahústermelés is hozzájárult, míg a sertés- és juhhústermelés stabil maradt. Jelentős termelésnövekedés történt Ausztráliában, Brazíliában, az Európai Unióban és az Egyesült Államokban. Ezek közül Brazília mutatta a legnagyobb bővülést minden főbb húsfajtában, amit az erős globális kereslet, a kedvező árfolyam, az alacsonyabb takarmányköltségek és a betegségektől mentes státusz támogatott.

A globális hús-export 2024-ben helyreállt és két év visszaesés után becslések szerint 2%-kal, 40,2 millió tonnára nőtt. A növekedést az Egyesült Államokban és a Közel-Kelet országaiban tapasztalható importkereslet hajtotta, amit a korlátozott belső kínálat és a marha- és baromfihús iránti fokozott kereslet ösztönzött. A Fülöp-szigetek, az Egyesült Arab Emírségek és Mexikó szintén növelték importjukat, amit a fogyasztói kereslet növekedése és a vámintézkedések módosítása tett lehetővé. Brazília várhatóan új rekordot ér el marhahús-exportban az erőteljes nemzetközi kereslet, a kedvező árfolyamok és a bőséges kínálat révén. Ausztrália húsexportja szintén bővül, amit a versenyképes árak és az erős kereslet támogat.

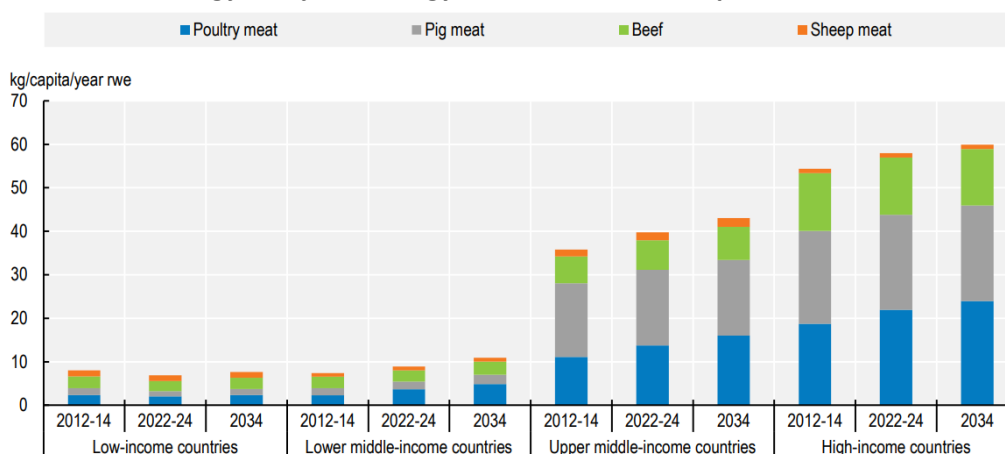
A fogyasztás alakulása

A globális baromfi-húsfogyasztás várhatóan körülbelül 21%-kal, a juh-húsfogyasztás 16%-kal, a marha- húsfogyasztás 13%-kal, illetve a sertéshúsfogyasztás 5%-kal fog növekedni 2034-re. A gyors népesség- és jövedelemnövekedés miatt a globális fogyasztásnövekedés 45%-a a felső-közepes jövedelmű országokban fog bekövetkezni. Országos bontásban – Kína és India kivételével, amelyek hatalmas népességük miatt külön kategóriát képeznek – a legnagyobb húsfogyasztás-növekedés Brazíliában, Indonéziában, a Fülöp-szigeteken, az Egyesült Államokban és Vietnámban várható. Elmondható továbbá, hogy Afrika gyorsan növekvő népessége – amely a következő évtizedben 1,5 milliárdról 1,8 milliárdra emelkedik – jelentős, 33%-os növekedést fog eredményezni a régió húsfogyasztásában.

Egy főre vetítve a teljes húsfogyasztás várhatóan mindössze 3%-kal nő, és **eléri a 29,3 kg/fő/év értéket**. Ez körülbelül fele az előző évtizedben tapasztalt növekedésnek. A magas jövedelmű országokban – amelyek 2024-ben a globális húsfogyasztás 35%-át adták, miközben a világ népességének csak 17%-át tették ki – az egy főre jutó húsfogyasztás növekedése tovább lassul. A fogyasztói preferenciák változnak, sokan csökkentik például a marha- és sertéshús fogyasztásukat és inkább a baromfihúst részesítik előnyben.

A magasabb jövedelmű fogyasztók egyre inkább figyelembe veszik az állatjóléti, környezeti és egészségügyi szempontokat az élelmiszerválasztás során, ami egyes helyeken az egy főre jutó húsfogyasztás stagnálásához vagy akár csökkenéséhez vezet. Például Kanadában és az **Európai Unióban** az előrejelzések szerint folytatódik a baromfihús előnyben részesítése a marha-, a sertés- és a juhhússal szemben, miközben az **egy főre jutó teljes húsfogyasztás stagnálni fog**.

Az egy főre jutó húsfogyasztás alakulása hústípusonként

Source: OECD/FAO (2025), "OECD-FAO Agricultural Outlook", OECD Agriculture statistics (database), <http://data-explorer.oecd.org/s/1hc>.

Összefoglalóan elmondható, hogy bár a juhhús fogyasztása viszonylag kis részét képezi a globális húsiparnak, az továbbra is alapvető fehérjeforrás marad sok fogyasztó számára a Közel-Keleten és Észak-Afrikában, ahol vallási okokból a sertéshús nem jelenthet alternatívát. Világszinten a juhhús aránya a teljes húsférfé-fogyasztásban várhatóan stabil marad az előrejelzési időszak alatt. A juhhús fogyasztása jellemzően hagyományos (kulturális) ételválasztás és számos piacon a fogyasztók továbbra is ragaszkodnak ehhez a preferenciához. Ugyanakkor a fogyasztók gyakran inkább marha- vagy baromfihúst választanak, mivel ezek szélesebb körben elérhetőek és általában olcsóbbak, mint a juhhús.

Forrás: [OECD-FAO Agricultural Outlook 2025-2034](https://www.oecd.org/agriculture/outlook/)

**Food and Agriculture
Organization of the
United Nations**